

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

адреса юридична: вул. Капітана Володимира Кісельова, 1, м. Полтава, 36000,
адреса для листування: вул. Капітана Володимира Кісельова, 1, м. Полтава, 36607,
тел. (0532) 61 04 21, E-mail inbox@pl.arbitr.gov.ua, <https://pl.arbitr.gov.ua/sud5018/>
Код ЄДРПОУ 03500004

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24.06.2025

Справа № 917/827/24

Господарський суд Полтавської області у складі судді Ківшик О.В., розглянувши в порядку загального провадження у відкритому судовому засіданні справу за позовною заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "ПАФ "Гарант", вул. Ради Європи, 15, смт. Гоголеве, Миргородський район, Полтавська область, 38310 до відповідача STARIKS GIDA DIS TICARET LIMITED SIRKETI, вул. 1/406, Муратпаша, квартал Кизиларик 2754-а, Анталія, Республіка Туреччина про стягнення 638 681,37 доларів США,

Секретар судового засідання Ісенко М.В.

Представники учасників процесу: відповідно до протоколу від 24.06.2025,

установив:

1. Короткий зміст позовних вимог та заперечень.

Товариство з обмеженою відповідальністю "ПАФ "Гарант" просить суд стягнути з відповідача STARIKS GIDA DIS TICARET LIMITED SIRKETI 638 681,37 доларів США заборгованості (еквівалент ціни позову 25 547 254,80 грн станом на 17.05.2024), що виникла внаслідок неналежного виконання останнім умов укладеного 13.07.2023 між сторонами Контрактом № 3-13.07.

Обґрунтовуючи позовні вимоги, позивач посиляється на неналежне виконання відповідачем зобов'язань за договором в частині своєчасної та повної оплати поставленого товару.

Правовими підставами позову вказано ст. 11, 509, 524, 526, 530, 627, 628, 629, 691, 692, 712 Цивільного кодексу України, ст. 173, 193, 265 Господарського кодексу України, ст. 1, 76 Закону України "Про міжнародне приватне право" та ст. 2 Угоди між Україною та Турецькою Республікою про правову допомогу в цивільних справах від 23 листопада 2000 року.

На підтвердження обґрунтованості позовних вимог позивач надав наступні докази в копіях (а.с. 5-55): виписка від 13.12.2024, податкова табличка (переклад на українську мову з нотаріальним посвідченням підпису перекладача), витяг зі статуту (переклад на українську митні декларації від 13.07.2023 № 23UA806040001407U1, від 13.07.2023 № 23UA806040001408U0, від 13.07.2023 № 23UA806040001409U1, від 13.07.2023 № 23UA806040001410U2, повідомлення про фактичне вивезення від 23.07.2023 № UA80604/2023/001407, від 23.07.2023 № UA80604/2023/001408, від 14.07.2023 № UA80604/2023/001409, від 14.07.2023 № UA80604/2023/001410, накладні СМГС від 13.07.2023 № 44176154, від 13.07.2023 № 4417662, від 13.07.2023 № 44176170, від 13.07.2023 № 44176188, Рахунок-проформа №13.07-2 від 13.07.2023, Рахунок-проформа №13.07-3 від

13.07.2023, Рахунок-проформа №13.07-4 від 13.07.2023, виписка від 13.12.2023, лист на проведення часткової оплати 8865,52 дол, виписка від 20.02.2024, виписка від 08.12.2023, лист на проведення часткової оплати 15 952,50 дол, виписка від 19.02.2024, додаткова угода від 26.09.2023, лист на проведення часткової оплати 16 501,09 дол, лист на проведення часткової оплати 16 750,45 дол, додаткова угода від 06.11.2023, лист на проведення часткової оплати 16714,21 дол, виписка від 30.11.2023, лист на проведення часткової оплати 51 660,40 дол, виписка від 02.01.2024, додаткова угода від 05.12.2023, лист на проведення часткової оплати 18 256,00 дол, виписка 18.12.2023.

Інших заяв по суті спору не надходило.

2. Процесуальні питання, вирішені судом.

17.05.2024 року Товариство з обмеженою відповідальністю "ПАФ "Гарант" звернулося до Господарського суду Полтавської області з позовом про стягнення з STARIKS GIDA DIS TICARET LIMITED SIRKETI заборгованості за Контрактом № 3-13.07 від 13.07.2023 у розмірі 638 681,37 доларів США.

Протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 17.05.2024 справу № 917/827/24 розподілено судді Ківшик О.В.

Суд ухвалою від 22.05.2024 року, зокрема, прийняв позовну заяву до розгляду у порядку загального позовного провадження; призначив підготовче засідання у справі на 19.12.2024 року на 10:00 год (у разі неотримання відповідачем до вказаної дати ухвали суду резервними датами судового засідання слід визначити: 21.01.2025 о 10:00; 20.02.2025 о 10:00); зобов'язав позивача у строк до п'ятнадцяти днів з дня вручення даної ухвали подати до суду нотаріально засвідчений переклад даної ухвали суду, позовної заяви разом з доданими до неї документами, а також запиту про правову допомогу на турецьку мову та надати нотаріально завірени у встановленому законом порядку переклади вказаних документів у трьох примірниках; встановив сторонам процесуальні строки для подання заяв по суті спору; постановив після надходження від Товариства з обмеженою відповідальністю "ПАФ "Гарант" документів з перекладом звернутися до Міністерства юстиції України для подальшої передачі Міністерству юстиції Республіки Туреччина запиту про надання правої допомоги щодо вручення відповідачу - STARIKS GIDA DIS TICARET LIMITED SIRKETI (вул. 1/406, Муратпаша, квартал Кизиларик 2754-а, Анталія, Республіка Туреччина; код 7810756370) (Kizilarik mah. 2754 SK. № 1/406, Muratpasa/Antalya, Turkey), code 7810756370), копії ухвали Господарського суду Полтавської області від 22.05.2024 року в справі № 917/827/24 та копії позовної заяви Товариства з обмеженою відповідальністю "ПАФ "Гарант" від 17.05.2024 року з доданими до неї документами; зупинив провадження у справі №917/827/24 до надходження відповіді на запит Господарського суду Полтавської області про вручення судових документів у справі, або надходження повідомлення про неможливість такого виконання.

05.06.2024 року позивач надав суду заяву вх. № 7989 про продовження строку для надання суду нотаріально засвідчених перекладів на турецьку мову копії ухвали суду про відкриття провадження у справі №917/827/24 від 22.05.2024, позовної заяви з додатками та запиту про правову допомогу. Дана заява мотивована тим, що здійснення перекладу, потребує більш тривалого часу і з огляду на викладене, позивач позбавлений можливості своєчасно виконати вимоги ухвали суду від 22.05.2024. Дана заява мотивована тим, що у зв'язку із великим об'ємом наданих позивачем документів та обсягом роботи із перекладу на турецьку мову, визначений переклад може бути здійснено не раніше 01.07.2024 р.

Суд ухвалою від 07.06.2024 поновив провадження у справі, задовольнив заяву Товариства з обмеженою відповідальністю "ПАФ "Гарант" про продовження строку для надання суду належним чином (нотаріально) засвідченого перекладу на турецьку мову копії ухвали суду про відкриття провадження у справі №917/827/24 від 22.05.2024, позовної заяви з додатками та запиту про правову допомогу, продовжити позивачу процесуальний строк, встановлений судом для надання суду належним чином (нотаріально) засвідченого перекладу на турецьку мову копії ухвали суду про відкриття провадження у справі №917/827/24 від 22.05.2024, позовної заяви з додатками та запиту про правову допомогу до

01.07.2024 року, зупинив провадження у справі №917/827/24 до надходження відповіді на запит Господарського суду Полтавської області про вручення судових документів у справі, або надходження повідомлення про неможливість такого виконання.

У зв'язку з тим, що підготовче судове засідання було призначено на 19.12.2024, суд ухвалою від 19.12.2024 поновив провадження у справі для проведення засідання.

У судовому засіданні 19.12.2024 року суд оголосив протокольну ухвалу про відкладення підготовчого засідання на 21.01.2025 на 11:00 год.

У судовому засіданні 21.01.2025 року суд оголосив протокольну ухвалу про відкладення підготовчого засідання на 20.02.2025 на 10:00 год.

З огляду на те, що станом на 20.02.2025 в матеріалах справи були відсутні як докази повідомлення відповідача про дату, час та місце розгляду справи, так і будь-яка інформація від Міністерства юстиції України щодо стану виконання запиту Господарського суду Полтавської області про вручення судових документів у даній справі (або повідомлення про неможливість такого виконання), суд ухвалою від 20.02.2025 зупинив провадження у справі №917/827/24 до надходження відповіді на запит Господарського суду Полтавської області про вручення судових документів у справі, або надходження повідомлення про неможливість такого виконання.

04.03.2025 від Міністерства юстиції України надійшов лист (вх. № 2927) в додатки до якого залучено документи, складені в ході виконання запиту Господарського суду Полтавської області про правову допомогу на території Турецької Республіки щодо вручення відповідачу судових документів.

19.03.2025 від позивача надійшла заява (вх. № 3735) про долучення до матеріалів справи нотаріально засвідченого перекладу на турецьку мову наступних документів :

- повідомлення Генеральної прокуратури Турецької Республіки від 12.12.2024 року №ВМ 2024/24271 про вручення посадовій особі відповідача судових документів по справі №917/827/24;

- довідки Міністерства юстиції республіки Туреччина від 23.01.2025 № Е.42569666-301.02.02 [4-5-13958-2024]-4378/13218 щодо запиту на вручення документів по справі №917/827/24.

Суд долучив зазначені документи до матеріалів справи та ухвалою від 03.04.2025 поновив провадження по справі №917/827/24 та призначив підготовче судове засідання на 15.04.2025 року на 11:00 год.

У судовому засіданні 15.04.2025 року з огляду на вчинення усіх необхідних процесуальних дій у даній справі для виконання завдань підготовчого провадження, встановлених частиною 1 статті 177 Господарського процесуального кодексу України, та закінчення встановленого строку підготовчого провадження, суд оголосив протокольну ухвалу про закриття підготовчого провадження та призначення справи до судового розгляду по суті на 06.05.2025 року на 09:30.

Позивач надав суду заву за вх № 5014 від 15.04.2025 про проведення судового засідання за відсутності його представника, у якій повідомив про підтримання позовних вимог у повному обсязі.

Суд у судовому засіданні 06.05.2025 оголосив протокольну ухвалу про відкладення судового засідання з розгляду справи по суті на 24.06.2025 на 09:00 год.

Позивач надав суду заву за вх № 8344 від 23.06.2025 про проведення судового засідання за відсутності його представника, у якій повідомив про підтримання позовних вимог у повному обсязі.

Відповідач у жодне судове засідання з розгляду цієї справи представництво не забезпечив, про причини неявки суд не повідомив, був належним чином в порядку, передбаченому угодою між Україною та Турецькою Республікою про правову допомогу та співробітництво в цивільних справах, ратифікованою відповідно до Закону України "Про ратифікацію Угоди між Україною та Турецькою Республікою про правову допомогу та співробітництво в цивільних справах" від 05.07.2001 №2605-III, яка набрала чинності 02.05.2004, завчасно повідомлений про це позовне провадження та дату та час судових

засідань, що підтверджується матеріалами справи.

З матеріалів справи вбачається, що ухвала суду про прийняття позовної заяви до розгляду та відкриття провадження у справі від 22.05.2024, якою встановлено відповідачу строк на подання відзиву на позов, була вручена відповідачу 12.12.2024 (т.с. 2, а.с. 12-16).

Відповідач своїм правом на подання відзиву на позов у визначений у відповідності до положень ГПК України строк не скористався.

Відповідно до ч. 9 ст. 165 та ч. 2 ст. 178 ГПК України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами.

За таких обставин, справа підлягає вирішенню за наявними матеріалами.

В силу вимог ч. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, кожен при вирішенні судом питання щодо його цивільних прав та обов'язків має право на судовий розгляд упродовж розумного строку.

Розумність тривалості провадження повинна визначатися з огляду на обставини справи та з урахуванням таких критеріїв: складність справи, поведінка заявника та відповідних органів влади, а також ступінь важливості предмета спору для заявника (рішення Суду у справах Савенкова проти України, по. 4469/07, від 02.05.2013, Папазова та інші проти України, по. 32849/05, 20796/06, 14347/07 та 40760/07, від 15.03.2012).

Матеріали справи свідчать про те, що судом було створено всім учасникам судового процесу належні умови для доведення останніми своїх правових позицій, надання ними доказів, які, на їх думку, є достатніми для обґрунтування своїх вимог та заперечень. Окрім того, судом було вжито всіх заходів, в межах визначених чинним законодавством повноважень, щодо всебічного, повного та об'єктивного дослідження всіх обставин справи.

Водночас суд зауважує, що відповідно до пунктів 3 та 4 ст. 13 ГПК України кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом. Кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних з вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій.

Під час розгляду справи по суті суд дослідив всі письмові докази, що містяться в матеріалах справи.

У судовому засіданні 06.05.2025 суд ухвалив рішення згідно зі ст. 233, ст. 240 ГПК України без його проголошення з огляду на неявку всіх учасників справи у судові засідання, яким завершується розгляд справи.

3. Обставини, встановлені судом під час розгляду справи.

13.07.2023 року між Товариством з обмеженою відповідальністю «ПАФ ГАРАНТ» (Продавець) і STARIKS GIDA DIS TICARET LIMITED SIRKETI (Покупець) було укладено Контракт № 3-13.07 (т.с. 1, а.с. 13-17, надалі – Контракт).

У Контракті сторони узгодили зокрема, наступне :

- товар – олія соняшникова нерафінована, наливом, першого гатунку ДСТУ 1129-93, вироблена в 2023 році;

- загальна кількість товару 1300,0 метричних тон (МТ) +/-5% за вибором Продавця (п. 21. Контракту);

- ціна за одиницю товару 600,0 доларів США за 1 метричну тону (п. 4.1 Контракту);

- поставка товару буде здійснена на умовах DAP – залізнична станція Басарабська (експ.) (експорт), код 392402, Республіка Молдова; підлягає перевезенню до Міжнародного вільного порту (місце поставки) на олієналивному терміналі ICS «TRANS BULK LOGISTICS» SRL (IDNO 1009600026220) –далі «TRANS BULK LOGISTICS», згідно Incoterms 2020 (п. 5.1 Контракту);

- покупець сплачує 100% вартості відвантаженої партії товару на рахунок продавця, що зазначений у цьому Контракті, банківським переказом протягом 40 (сорока) банківських днів згідно наступних сканкопій : рахунку-фактури на оплату від продавця, залізничної накладної від продавця або видаткової накладної від продавця або Актом прийому-передачі, підписаним обома Сторонами. Продавець має право виставляти рахунки та надавати

документи на партію товару не менш ніж 40, мт (п. 6.1 Контракту);

- сторони домовилися про можливість проведення розрахунків по Контракту третіми особами (п. 6.3 Контракту);

- право власності на товар переходить від продавця до покупця після розвантаження товару в місці призначення (п. 7.1 Контракту);

- Контракт набуває чинності з дати його укладення і буде залишатися в силі до повного виконання сторонами своїх договірних зобов'язань (п. 10.6 Контракту);

- якщо сторони не дійдуть спільно згоди, спір буде передано на розгляд господарського суду Полтавської області за господарським процесуальним правом України (п. 11.2 Контракту);

- при вирішенні спору сторони керуються матеріальним правом України (п. 11.3 Контракту).

В подальшому між сторонами було укладено додаткові угоди, у яких сторони домовлялися відповідно до п. 6.2 Контракту про можливість проведення оплати третіми особами : S.R.L. BIS COMMODITIES (додаткова угода від 26.09.2023, т.с. 1, а.с. 39), «FLOAREA SOARELUI» (додаткова угода від 06.11.2023, т.с. 1, а.с. 42), GREEN ECO TRANSLINE SRL (додаткова угода від 05.12.2023, т.с. 1, а.с. 47).

На виконання прийнятих на себе зобов'язань за Контрактом позивач поставив відповідачу олії соняшникової 1305,80 МТ на загальну суму 783480,00 доларів США, а саме:

- 13.07.2023 року 324,90 МТ (324900,0 кг) олії соняшникової (МД-2 23UA806040001407U1, СМГС 44176154, перетин кордону 23.07.2023 року);

- 13.07.2023 року 325,85 МТ (32850,0 кг) олії соняшникової (МД-2 23UA806040001408U0, СМГС 44176162, перетин кордону 23.07.2023 року);

- 13.07.2023 року 327,30 МТ (327300,0 кг) олії соняшникової (МД-2 23UA806040001409U0, СМГС 44176170, перетин кордону 20.07.2023 року);

- 13.07.2023 року 327,75 МТ (327750,0 кг) олії соняшникової (МД-2 23UA806040001410U2, СМГС 44176188, перетин кордону 20.07.2023, 23.07.2023 року).

Оплата товару здійснена частково відповідно до п. 6.2 Контракту та означених вище додаткових угод в загальні сумі 144 700,17 доларів США, а саме :

- S.R.L. BIS COMMODITIES проведено часткову оплату в розмірі 58069,56 доларів США, з них: 08.12.2023 року- 16750,45 доларів США, 13.12.2023 року - 16501,09 доларів США, 19.02.2024 року – 15952,50 доларів США, 20.02.2024 року- 8865,52 доларів США (виписки банку, т.с. 1, а.с. 33, 35, 36, 38);

- FLOAREA SOARELUI S.A. проведено часткову оплату в розмірі 68374,61 доларів США, з них: 30.11.2023 року – 16714,21 доларів США, 02.01.2024 року- 51660,40 доларів США (виписки банку, т.с. 1, а.с. 44, 46);

- GREEN ECO TRANSLINE SRL проведено часткову оплату в розмірі 18256,00 доларів США, з них: 18.12.2023 року – 18256,00 доларів США (виписка банку, т.с. 1, а.с. 49).

Крім того, при проведенні розрахунків банком-кореспондентом утримано комісію в розмірі 98,46 доларів США.

За даними позивача, станом на момент звернення до суду розмір основного боргу STARIKS GIDA DIS TICARET LIMITED SIRKETI перед ТОВ «ПАФ ГАРАНТ» за Контрактом 3-13.07 від 13 липня 2023 року становить 638681,37 доларів США, строк виконання якого настав.

Вважаючи свої права порушеними, позивач звернувся до Господарського суду Полтавської області з цим позовом.

4. Норми права, з яких виходить господарський суд при прийнятті рішення, та висновки господарського суду за результатами вирішення спору.

Суд зазначає, що відповідно до приписів ст. 1 Закону України "Про міжнародне приватне право" (в редакції, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин) приватноправові відносини - це відносини, які ґрунтуються на засадах юридичної рівності, вільному волевиявленні, майновій самостійності, суб'єктами яких є фізичні та юридичні особи; іноземний елемент - це ознака, яка характеризує приватноправові відносини, що

регулюються цим Законом, та виявляється в одній або кількох з таких форм: хоча б один учасник правовідносин є громадянином України, який проживає за межами України, іноземцем, особою без громадянства або іноземною юридичною особою; об'єкт правовідносин знаходиться на території іноземної держави; юридичний факт, який створює, змінює або припиняє правовідносини, мав чи має місце на території іноземної держави.

Відповідно до ст. 38 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» спори, що виникають між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, іноземними суб'єктами господарської діяльності у процесі такої діяльності можуть розглядатися судами України, а також за згодою сторін спору Міжнародним комерційним арбітражним судом та Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України та іншими органами вирішення спору, якщо це не суперечить чинним законам України або передбачено міжнародними договорами України.

Окрім того, частиною 1 статті 5 Закону України "Про міжнародне приватне право" (в редакції, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин) встановлено, що у випадках, передбачених законом, учасники правовідносин можуть самостійно здійснювати вибір права, що підлягає застосуванню до змісту правових відносин.

Відповідно до статті 43 Закону України "Про міжнародне приватне право" сторони договору згідно із статтями 5 та 10 цього Закону можуть обрати право, що застосовується до договору, крім випадків, коли вибір права прямо заборонено законами України.

Зокрема, сторони Контракту узгодили, що якщо сторони не дійдуть спільно згоди, спір буде передано на розгляд господарського суду Полтавської області за господарським процесуальним правом України (п. 11.2 Контракту); при вирішенні спору сторони керуються матеріальним правом України (п. 11.3 Контракту).

Згідно з частиною 1, пунктом 1 частини 2 статті 11 Цивільного кодексу України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Частинами 1, 4 статті 202 Цивільного кодексу України визначено, що правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав і обов'язків. Дво- чи багатостороннім правочином є погоджена дія двох або більше сторін.

Відповідно до частини 1 статті 174 Господарського кодексу України господарські зобов'язання можуть виникати, зокрема, з господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також з угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

Частина 1 статті 626 Цивільного кодексу України передбачає, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Як встановив суд за матеріалами справи, 13.07.2023 між сторонами був укладений Контракт № 3-13.07, за умовами якого Продавець постачає та продає, а Покупець приймає та оплачує олію соняшникову нерафіновану, наливом, першого гатунку ДСТУ 1129-93, вироблену в 2023 році в кількості 1300,0 метричних тон (МТ) +/-5% за вибором Продавця за ціною 600,0 доларів США за 1МТ.

Як свідчать матеріали справи, Контракт підписаний представниками продавця і покупця та скріплений печатками обох сторін.

Суд встановив, що укладений правочин за своїм змістом та правовою природою є договором поставки, який регулюється нормами §3 глави 54 Цивільного кодексу України та §1 глави 30 Господарського кодексу України.

Згідно з частиною 1 статті 265 Господарського кодексу України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до статті 193 Господарського кодексу України до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Частиною першою статті 712 Цивільного кодексу України визначено, що за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму.

За приписами частини 2 статті 712 Цивільного кодексу України до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Згідно зі статтею 655 Цивільного кодексу України за договором купівлі-продажу одна сторона передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до частини 1 статті 632 Цивільного кодексу України ціна в договорі встановлюється за домовленістю сторін.

Згідно з частиною 1 статті 692 Цивільного кодексу України покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару.

Частиною 1 статті 693 Цивільного кодексу України передбачено, що якщо договором встановлений обов'язок покупця частково або повністю оплатити товар до його передання продавцем (попередня оплата), покупець повинен здійснити оплату в строк, встановлений договором купівлі-продажу, а якщо такий строк не встановлений договором, - у строк, визначений відповідно до статті 530 цього Кодексу.

Суд встановив, що позивач виконав зобов'язання за вищезазначеним Контрактом щодо поставки відповідачу товару на загальну суму 783480,00 доларів США. Відповідач в порушення прийнятих на себе зобов'язань за вказаним Контрактом не повністю оплатив отриманий товар, заборгованість останнього складає 638681,37 доларів США. Дані обставини відповідачем не спростовані, на наявність доказів сплати вказаної заборгованості представник відповідача не посилався.

Згідно з частиною 2 статті 13 ГПК України учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом.

Вказані положення означають, що закон встановлює рівні можливості сторін і гарантує їм право на захист своїх інтересів. Принцип рівності учасників судового процесу перед законом і судом є важливим засобом захисту їх прав і законних інтересів, що унеможливорює будь-який тиск однієї сторони на іншу, ущемлення будь-яких процесуальних прав. Це дає змогу сторонам вчиняти передбачені законодавством процесуальні дії, реалізовувати надані їм законом права і виконувати покладені на них обов'язки.

Відповідно до частини 1 статті 13 ГПК України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін.

Принцип змагальності тісно пов'язаний з процесуальною рівністю сторін і забезпечує повноту фактичного й доказового матеріалу, наявність якого є важливою умовою з'ясування обставин справи. Відповідно до вказаного принципу, особи, зацікавлені в результаті справи, вправі відстоювати свою правоту у спорі шляхом подання доказів; участі в дослідженні доказів, наданих іншими особами шляхом висловлення своєї думки з усіх питань, що підлягають розгляду у судовому засіданні. Змагальність є різновидом активності зацікавленої особи (сторони).

Відповідно до ч.1 ст.73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до ст. 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.

Статтею 76 ГПК України передбачено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

Відповідно до ст. 77 ГПК України, обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За приписами ч. 1 ст. 86 ГПК України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Європейський суд з прав людини у рішенні в справі "Серявін та інші проти України" вказав, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення. Названий Суд зазначив, що, хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не може розумітись як вимога детально відповідати на кожен довід (рішення Європейського суду з прав людини у справі "Трофимчук проти України").

Ще одне призначення обґрунтованого рішення полягає в тому, щоб продемонструвати сторонам, що вони були почуті (див. рішення у справі "Hirvisaari проти Фінляндії" (Hirvisaari v. Finland), № 49684/99, п. 30, від 27 вересня 2001 року).

Таким чином, матеріалами справи підтверджується, що відповідач не виконав належним чином свої зобов'язання перед позивачем з своєчасної оплати отриманих товарів в узгоджені сторонами строки, чим порушив умови укладеного з позивачем Контракту та вищевказані приписи діючого законодавства.

Судом досліджено всі докази, наявні у матеріалах справи та почуто всі доводи сторін.

Допустимих доказів в спростування зазначеного чи будь-яких обґрунтованих заперечень по суті спору відповідач суду не надав.

Отже, з аналізу наведених норм права та поданих доказів, суд дійшов висновку про те, що позовні вимоги щодо стягнення з відповідача 638 681,37 доларів США заборгованості (еквівалент ціни позову 25 183 525,80 грн станом на 17.05.2024), підтверджені документально та нормами матеріального права, відповідачем не спростовані, а тому підлягають задоволенню.

Стосовно розподілу судових витрат.

З матеріалів справи вбачається, що при зверненні з позовом до суду згідно платіжної інструкції № 935 від 17.05.2024 позивач сплатив судовий збір у розмірі 302 202,31 грн (т.с. 1, а.с. 52).

Зарахування судового збору у розмірі 302 202,31 грн до спеціального фонду Державного бюджету України підтверджується відповідною довідкою (т.с. 1, а.с. 57).

Відповідно до статті 129 Господарського процесуального кодексу України, судові витрати покладаються на відповідача.

Керуючись статтями 129, 232-233, 236-238, 240 ГПК України, суд

ВИРІШИВ:

1. Позовні вимоги задовольнити.

2. Стягнути з STARIKS GIDA DIS TICARET LIMITED SIRKETI (вул. 1/406, Муратпаша, квартал Кизиларик, 2754-а, Анталія, Республіка Туреччина, ІПН 7810756370) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "ПАФ "Гарант" (вул. Ради Європи, 15, смт. Гоголеве, Миргородський район, Полтавська область, 38310, ідентифікаційний код

юридичної особи 32478714) 638 681,37 доларів США основного боргу та 302 202,31 грн витрат по сплаті судового збору.

Видати наказ з набранням рішенням законної сили.

2. Рішення надіслати учасникам справи в порядку, встановленому ст. 242 ГПК України.

Рішення підписано 30.06.2025 року.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду (ч. 1, 2 ст. 241 ГПК України).

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було проголошено скорочене (вступну та резолютивну частини) рішення суду або якщо розгляд справи (вирішення питання) здійснювався без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення (ст. 256 ГПК України).

Апеляційна скарга подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції (ст. 257 ГПК України).

Суддя

О.В.Ківшик

